

Advies van de Bezwaarschriftencommissie Nieuw-West

Aan De burgemeester van Amsterdam
Van Bezwaarschriftencommissie Nieuw-West
Bijlage Verslag van de hoorzitting d.d. 25 augustus 2015
Datum 14 september 2015
Onderwerp Advies naar aanleiding van meerdere bezwaarschriften gericht tegen het besluit van 26 mei 2015 (Kenmerk 57480-2015/UIT/03960), waarmee vergunning is verleend voor het evenement "Spieringhorn Open Air" op 30 en 31 mei 2015 op de locatie Sportpark Spieringhorn te Amsterdam.

Geachte burgemeester,

Inleiding

Op 28 december 2014, heeft de heer D. van Drunen, namens Chasing the Hihat B.V. (hierna ook: vergunninghouder) een aanvraag ingediend voor een evenementenvergunning voor het evenement "Spieringhorn Open Air" op de locatie (parkeerplaats) Sportpark Spieringhorn te Amsterdam. Bij de aanvraag heeft vergunninghouder onder meer een geluidsplan van Het GeluidBuro van 27 december 2014 alsmede een veiligheidsplan overgelegd. Naar aanleiding van de publicatie van de (ontvangst van de) aanvraag op de gemeentelijk website (<https://www.amsterdam.nl/actueel/bekendmakingen>) op 25 februari 2015 zijn er zienswijzen ontvangen.

Namens u is bij besluit van 26 mei 2015 beslist een evenementenvergunning te verlenen voor 30 mei 2015 van 11.00 uur tot 23.00 uur en voor 31 mei 2015 van 13.00 uur tot 23.00 uur. Aan uw besluitvorming heeft u onder meer het (ongedateerde) advies van de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied (hierna: Omgevingsdienst) ten grondslag gelegd. Ook heeft u zich daarbij gebaseerd het Draaiboek Evenementen van de gemeente Amsterdam en het daarbij behorende Handboek Milieuzorg, waarin de maximaal toelaatbare geluidsnormen zijn opgenomen die u hanteert voor de dag- en avondperiode, afhankelijk van de locatie. Het Draaiboek spreekt van 'dudbare overlast' waaraan de woonomgeving in de buurt van een evenement blootgesteld mag worden. Van dudbare overlast is sprake bij een gevelbelasting van 70 tot 75 dB(a). Aan de verleende evenementenvergunning heeft u voorschriften verbonden ter voorkoming van het overschrijden van deze waarden. U heeft daarin onder andere bepaald dat vergunninghouder gedurende het evenement het geluid moet monitoren. Bij overschrijding van de geluidsnormen dienen deze direct teruggebracht worden naar de toegestane waarden. De toezichthouders kunnen dit controleren en indien nodig kunnen zij vergunninghouder gelasten het volume naar beneden bij te stellen.

Het besluit tot verlening van de evenementenvergunning is bekendgemaakt in de digitale bekendmaking van de gemeente Amsterdam van 10 juni 2015. Daaruit blijkt tevens dat de verleende evenementen vergunning op 26 mei 2015 is verzonden.

In de periode 27 mei 2015 tot en met 6 juli 2015 zijn er door de heer Welp en 21 andere bewoners tegen de verleende vergunning in een aantal gevallen gelijkluidende bezwaarschriften ingediend. De commissie verwijst naar Bijlage I bij haar advies met vermelding van de namen en de adressen van alle bezwaarden en de ontvangstdata van de bezwaarschriften.

De heer P. Welp heeft naar aanleiding van het bestreden besluit een verzoek tot voorlopige voorziening ingediend bij de rechtbank Amsterdam. Dit verzoek is door de voorzieningenrechter op 29 mei 2015 afgewezen.

De bezwaarschriften zijn behandeld op de zitting van de commissie op 25 augustus 2015. Op diezelfde datum heeft de heer P. Welp zowel een machtiging overgelegd van de heer L.F. Kruysse als van mevrouw L. Schrauwen om beiden tijdens de hoorzitting te kunnen vertegenwoordigen. Een verslag van de hoorzitting is bijgevoegd.

De ontvankelijkheid

Voordat aan een inhoudelijke beoordeling van bezwaren kan worden toegekomen, is het noodzakelijk om een oordeel te geven over de ontvankelijkheid.

Vanwege de in de verleende vergunning gestelde maximale geluidsnormen en de ruimtelijke uitstraling daardoor van het evenement op hun directe woonomgeving is de commissie van oordeel dat alle bezwaarden zijn aan te merken als belanghebbenden.

De commissie constateert dat is voldaan aan de in de Awb bestuursrecht gestelde eisen voor het indienen van een bezwaarschrift zodat de bezwaarschriften ontvankelijk zijn.

De bezwaren

De bezwaren van de heer P. Welp komen zakelijk weergegeven op het volgende neer:

- Met het toestaan van het evenement is een onevenredige belasting voor het woon- en leefklimaat te verwachten;
- De gestelde voorschriften van de verleende vergunning zijn onvoldoende om de geluidsoverlast duldbaar te houden;
- U kunt niet zonder meer uitgaan van het advies van de Omgevingsdienst, omdat deze onvoldoende kritisch naar het geluidsrapport van het geluidBuro heeft gekeken.
- Bezwaarde stelt dat sprake is van verschil in gedrag tussen het hoorbare spectrum gemeten in dB(a) en de lage tonen, gemeten in dB(c);
- Bezwaarde stelt dat u en de Omgevingsdienst ten onrechte geen dB(c) norm hanteren bij de beoordeling van dit soort aanvragen. Alleen een combinatie van een dB(a) en dB(c) gevelnorm geeft inzicht in de werkelijke overlast en geeft de handhaver de mogelijkheid tot controle. Het verschil tussen dB(a) en dB(c) zal veel groter zijn dan de toegestane 15 dB. Dat de dB(c) norm niet goed te berekenen valt aan de gevel, pleit volgens bezwaarde juist voor het hanteren van een dB(c) gevelnorm. Daarnaast is sprake van extra complicerende factoren die dB(c) geluid minder draagbaar maken dan ander geluid. Door enkel het hanteren van een podiumnorm voor het evenement houdt u onvoldoende rekening met het bijzondere karakter van de lage tonen en de overlast die daardoor wordt ervaren door de omwonenden. Bezwaarde bepleit een dB(c) norm van maximaal 80 dB(c) gevelbelasting, die vervolgens maatgevend moet zijn voor de dB(c) norm voor het podium.

Voorts heeft bezwaarde aanvullende gronden bij schrijven van 12 juli 2015 ingediend.

Bezwaarde stelt zich in deze aanvullende gronden – kort gezegd - op het standpunt dat er ten onrechte geen dB(c) gevelnorm is gesteld gelet op het specifieke karakter van bastonen. Daarnaast heeft de Omgevingsdienst aanbevelingen gedaan die niet die zijn overgenomen in de vergunningvoorwaarden, zoals het wegfilteren van frequenties kleiner dan 40 Herz en de monitoring door een extern bureau verrichten.

De bezwaren van mevrouw L. Schrauwen komen overeen met de hieronder aangegeven bezwaren van de bezwaarden genoemd onder nrs. 3 tot en met 22 en bevatten daarnaast zakelijk weergegeven nog de volgende gronden van bezwaar:

- Het festival is niet gepubliceerd op de kaart met aanvragen voor vergunningen voor evenementen waardoor er geen mogelijkheid bestond de 70 buurtbewoners uit de Coronel- en Struikbuurt die in 2014 een zienswijze hebben ingediend te benaderen. Voor 2015 zijn er twee zienswijzen ingediend;
- De behandelend ambtenaar was niet van op de hoogte van de in 2013 gehouden hoorzitting en de zienswijzen die in 2014 door verontruste buurtbewoners zijn ingediend. In 2014 is, vanwege misdragingen van de organisatie op de Oeverlanden en de weerstand uit de buurt de organisatie een voornemen tot weigering gestuurd, hetgeen duidelijk is aangegeven in een door bezwaarde en mevrouw J. Reijnders ingediende (en bij het bezwaarschrift meegezonden) zienswijze voor Open Air 2015. Bezwaarde stelt dat daarmee niets is gedaan;
- De vergunning is pas op 26 mei afgegeven waardoor fatsoenlijk en vooraf bezwaar maken niet meer tot de mogelijkheden behoorde.

De bezwaren van de heer A. Paalvast komen zakelijk weergegeven op het volgende neer:

- De vergunning biedt de ruimte om op korte afstand van een woongebied met vooral zware bastonen langdurige en doordringende overlast te veroorzaken. Door of namens u werd geen gevolg gegeven aan specifieke via 14020 doorgegeven klachten daarover;
- Adviserende geluidstechnici dienen te weten hoe zware basdreunen zelfs binnen woningen nog verder doordringen en bovendien door resonantie nog verstrekt kunnen worden ('opslingereffect'), aldus het Het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM);
- U heeft omwonenden niet in een ruime straal nadrukkelijk en tijdig geïnformeerd over het op handen zijnde festival. Het moet u bekend zijn dat de zware basdreunen zelfs tussen bebouwing door gemakkelijk 2 à 3 kilometer overlast kan veroorzaken;
- Het geluid zorgt voor hinder binnenshuis bij het voeren van een gesprek en het beluisteren van tv-programma's. Sinds de partner van bezwaarde een MRI-scan van het hoofd heeft moeten laten maken ervaart zij zeer ernstige hinder van het continue gedreun. Bezwaarde verwijst daarbij naar soortgelijke ervaren overlast van een kennis die een CVA (Cerebro Vasculair Accident = beroerte) heeft gehad.

De bezwaren van de bezwaarden genoemd onder nrs. 3 tot en met 22 komen zakelijk weergegeven op het volgende neer:

- De Anton Struikbuurt ligt nog geen 100 meter van de 2 podia en de Coronelbuurt op 200 tot 300 meter. Er is geen afscherming door andere gebouwen en het plaatsen van zeecontainers is niet afdoende. De (geluids)overlast is ook waarneembaar aan de overkant van de Vening Meineszlaan in de Meerwaldtbuurt;
- De non-stop DJ muziek dringt door tot de huizen en belemmert bewoners in hun bezigheden en slapen is onmogelijk;

- Het onnodig is festivals die zoveel herrie met zich meebrengen 2 dagen achter elkaar te houden van 12.00 tot 23.00 uur in Sportpark Spieringhorn. Verderop in Westpoort is genoeg ruimte voor dancefeesten zonder overlast van omwonenden.

Standpunt van de burgemeester

Namens u is een verweerschrift overgelegd waarin de bezwaren door u zijn samengevat in acht bezwaargronden. Uw standpunten komen, samengevat, op het volgende neer.

1. De gevelnorm (dB(c)-norm) in de vergunning.

Namens u wordt ten aanzien van deze door bezwaarde onder nummer 1 naar voren gebrachte (aanvullende) bezwaargrond gesteld dat u het standpunt inneemt dat de vergunning in stand kan blijven en daarin geen aanleiding ziet dat standpunt te wijzigen. U verwijst hierbij naar een aantal overwegingen uit een uitspraak van de voorzieningenrechter Amsterdam van 27 mei 2015, waarin onder meer de overweging is opgenomen dat *"De voorzieningenrechter ziet in het hetgeen naar voren is gebracht onvoldoende aanknopingspunten voor het oordeel dat verweerder in redelijkheid niet tot vergunningverlening heeft kunnen overgaan dan wel dat verweerder in redelijkheid gehouden is de verleende vergunning te wijzigen door het hanteren van een dB(c) gevelnorm."*

Ten aanzien van de door bezwaarde onder nummer 1 gegeven technische onderbouwing dat in de evenementenvergunning een dB(c) norm op de gevels van de dichtstbijzijnde woningen had moeten worden opgenomen stelt u dat daartoe namens u een deskundige van de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied is uitgenodigd voor de hoorzitting.

2. Overlast door zware bastonen.

Namens u wordt gesteld dat de meeste evenementen enige vorm van overlast voor de omgeving met zich meebrengen. Op grond van artikel 2.43, onder f, APV kunt u de vergunning weigeren als van het evenement een onevenredige belasting voor het woon- of leefklimaat in de omgeving te verwachten is. U stelt dat u op grond van de u toekomende beleidsvrijheid in het Draaiboek evenementen opgenomen normen hanteert. Als het geluidsniveau binnen de toegestane geluidsnorm blijft, dan is naar uw mening sprake van duldbare overlast.

Voorts stelt u dat bij de aanvraag een akoestisch onderzoek van het geluidsBuro ging en de Omgevingsdienst u geadviseerd heeft dat, onder bepaalde voorwaarden, naar verwachting zal worden voldaan aan de gevelnorm in voornoemd beleid. U heeft dit advies, na bespreking met de geluidsdiskundige van het stadsdeel, overgenomen in de vergunning. U stelt dat u dit advies, ook naar het oordeel van de voorzieningenrechter, in redelijkheid ten grondslag heeft kunnen leggen aan het bestreden besluit.

3. Reactie op klachten tijdens het evenement.

U stelt het vervelend te vinden als gedurende het evenement het gevoel is ontstaan dat er niet gereageerd werd op (via 14020) doorgegeven klachten over geluidsoverlast. U geeft aan dat gedurende het evenement de afdeling handhaving & inspectie diverse controles heeft uitgevoerd. U stelt dat het al dan niet reageren op klachten geen grond betreft waarop een aanvraag geweigerd had moeten worden en deze grond ziet op de uitvoering na vergunningverlening.

4. Informatie aan omwonenden.

U stelt dat vergunninghouder op grond van artikel 6 van de Algemene voorschriften van de vergunning verplicht was een bewonersbrief te verspreiden. Deze brief (als bijlage met een afdruk van het bezorggebied gevoegd bij het verweerschrift) is door vergunninghouder verspreid op 20 mei 2015 en de grens van het verspreidingsgebied lag op (minimaal) 500 tot (maximaal) 1100 meter van het evenemententerrein. U bent van mening dat de brief voldoende breed is verspreid.

5. Geluidsoverlast omwonenden.

U verwijst voor het verweer grotendeels naar uw verweer ten aanzien van bezwaargrond 1. U stelt dat met een geluidsrapport aannemelijk is gemaakt dat de geluidsnorm van 70 d(B)A op de gevel van de dichtstbijzijnde woningen niet zal worden overschreden. De dichtstbijzijnde woningen liggen op een afstand van 136 meter. U geeft aan dat u –onder verwijzing naar de achter de namen van bezwaarden op pagina 1 van het verweerschrift aangegeven afstanden tot het dichtstbijzijnde podium- heeft aangenomen dat de in het beleid opgenomen geluidsnorm voor de woningen van bezwaarden niet zal worden overschreden. U stelt voorts dat in het beleid wordt uitgegaan dat in geval van een één of tweedaags evenement sprake is van duldbare overlast. U het geluidsrapport heeft laten toetsen door de Omgevingsdienst en mocht afgaan op diens positieve advies, evenals de voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam.

6. Publicatie aanvraag.

U stelt dat van de ontvangst van de aanvraag –zoals te doen gebruikelijk is- melding is gemaakt op de website met de bekendmakingen van de gemeente Amsterdam. Dat de aanvraag niet zichtbaar was op de kaart met bekendmakingen doet daar volgens u niet aan af nu evenementen wegens het ontbreken van een duidelijk adres doorgaans zonder kaart worden gepubliceerd. U stelt dat de locatie daarom zoals hier in de publicatietekst wordt aangeduid met de naam van het (sport)park of recreatiegebied.

7. Kennis van voorgaande aanvragen.

U stelt dat u, en niet de behandelend ambtenaar, besluit een evenementenvergunning al dan niet te verlenen. U geeft daarnaast aan zich niet kunnen herkennen in het gestelde nu de behandelend ambtenaar zich na het in behandeling nemen van de aanvraag uitgebreid heeft laten informeren en adviseren, zowel in- als extern.

8. Vergunningverlening kort voor het evenement.

U geeft aan dat de vergunning kort voor het evenement is verleend en u biedt daarvoor uw excuses aan. U stelt dat dit zeer onwenselijk is en maatregelen heeft getroffen om dit in de toekomst te voorkomen. U stelt dat het aantal aanvragen voor evenementen van 15 in 2013, naar 26 in 2014, en –thans- naar 41 in 2015 is gestegen en u daartoe de capaciteit bij de afdeling vergunningen van het stadsdeel Nieuw-West inmiddels heeft verdubbeld. U geeft aan dat u de stijging van het aantal aanvragen niet snel genoeg kon verwerken, met als gevolg een late vergunningverlening. U wijst er wel op dat bezwaarde onder nummer 3 vooraf feitelijk bekend was met het evenement en zij nog vooraf in de gelegenheid is geweest om rechtsmiddelen aan te wenden. U geeft aan dat zij op hetzelfde adres woonachtig is als bezwaarde onder nummer 1, die in de dagen voor het evenement nog een voorlopige voorziening heeft aangevraagd. U verwijst ten slotte naar de voornoemde op 20 mei 2015 door vergunninghouder verspreide bewonersbrief.

U concludeert dat:

- u zich bij de voorbereiding van het bestreden besluit op de hoogte heeft gesteld van alle relevante en omstandigheden;
- de betrokken belangen zorgvuldig tegen elkaar zijn afgewogen;
- de bezwaren ongegrond zijn en het bestreden besluit in stand kan blijven.

Relevante regelgeving

Algemene wet bestuursrecht (Awb):

Artikel 3:2

Artikel 4:84

Algemene Plaatselijke Verordening (APV):

Artikel 1.5

Artikel 2.40

Artikel 2.43

Artikel 2.44

Overwegingen van de commissie

Aan de orde is de vraag of u terecht de vergunning heeft verleend voor het evenement "Spieringhorn Open Air" op 30 en 31 mei 2015 op de locatie Sportpark Spieringhorn te Amsterdam. Uit de artikelen 2.40 en 2.43 van de APV volgt dat uw bevoegdheid tot verlening van een evenementenvergunning een discretionaire bevoegdheid betreft, waarbij aan u een ruime mate van beoordelingsvrijheid toekomt. In de artikelen 1.5 en 2.43 van de APV zijn de gronden genoemd op basis waarvan u een evenementenvergunning kunt weigeren. De commissie stelt allereerst vast dat deze bepalingen niet dwingend zijn geformuleerd: het gaat om zogenaamde kan-bepalingen. Indien zich een grond zou hebben voorgedaan dan zou u een belangenafweging hebben moeten maken ter beoordeling of de vergunning verleend of geweigerd moest worden.

De commissie overweegt voorts dat de grondslag van het verlenen van vergunningen en het stellen van voorschriften een ordelijk en veilig verloop van het evenement is, evenals het zo veel mogelijk tegemoet komen aan de met dergelijke evenementen onvermijdelijk voor de omgeving samenhangende overlast. Indien dit doel kan worden bereikt door het stellen van voorschriften, kan dit aanleiding zijn om de vergunning te verlenen, ook als een of meerdere weigeringsgronden aan de orde zijn. Weigering is pas aan de orde als door het stellen van voorschriften en beperkingen hieraan niet voldoende tegemoet kan worden gekomen.

Sportpark Spieringhorn is geen geschikte locatie

Ten behoeve van het Stadsdeel Nieuw-West wordt het stedelijk evenementenbeleid gehanteerd. Het uitgangspunt van dit beleid is dat evenementen mogelijk moeten worden gemaakt. Evenementen van hooguit twee dagen zijn toegestaan, zolang de overlast voor omwonenden 'duldbaar' is.

Met betrekking tot het eventuele bestaan van alternatieve locaties overweegt de commissie dat u heeft te beslissen op de aanvraag om een evenementenvergunning zoals die is ingediend. Als de

daarin opgenomen locatie op zichzelf beschouwd aanvaardbaar is, kan het bestaan van alternatieven slechts dan tot het onthouden van medewerking nopen, indien door gebruikmaking van een alternatief een aanzienlijk beter resultaat kan worden bereikt met aanmerkelijk minder bezwaren. Daarvan is hier echter niet gebleken.

(Niet-duldbare) geluidsoverlast

Veel bezwaargronden hebben betrekking op (ervaren) geluidsoverlast. Op grond van het evenementenbeleid heeft u advies ingewonnen bij de Omgevingsdienst. Dit (ongedateerde) advies is overgenomen bij het verlenen van de vergunning onder voorwaarden. In het advies van de Omgevingsdienst zijn voorwaarden gesteld aan de geluidsbelasting en worden normen opgelegd. De geluidsbelasting op de gevel is vastgesteld op maximaal 70 dB(A). Bij het vaststellen van de normen voor geluidsoverlast is rekening gehouden met de impact van bastonen die het gevolg zijn van dancemuziek. Daarbij is tevens rekening gehouden met de geluidsgevoeligheid van de omwonenden. Dit heeft ertoe geleid dat in de vergunning, onder meer, de volgende normen zijn opgenomen: het maximaal toelaatbare geluidsniveau mag gemeten op 25 meter van de geluidsbron niet meer bedragen dan de volgende normen, conform het advies van de Omgevingsdienst van 9 april 2015:

- Mainstage en Secret Stage 11.00 tot 13.00 95 dB(A) en 110 dB(C);
- Mainstage en Seret Stage 13.00 tot 23.00 97 dB(A) en 112 dB(C).

De commissie ziet geen aanknopingspunten voor het oordeel dat dit advies van de Omgevingsdienst niet met de juiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen en derhalve niet aan het besluit ten grondslag gelegd kon worden. Het bezwaar dat u –met zoveel woorden- ten onrechte geen dB(c) gevelnorm in de evenementenvergunning heeft opgenomen om de (ervaren) geluidsoverlast –met name (ook) om lage bastonen voor omwonenden duldbaar te houden volgt de commissie niet. Hiertoe verwijst de commissie naar de uitspraak van de voorzieningenrechter d.d. 29 mei 2015 (zaaknummer AMS 15/3260).

Volgens een aantal bezwaren had het (vervolgens) ook op uw weg gelegen om zorg te dragen (verplichten) voor een voorschrift tot oplevering van de geregistreerde dB(c) gevelmetingen. Onder verwijzing naar de uitspraak van de voorzieningenrechter van 29 mei 2015 (zaaknummer: AMS 15/3260, onder r.o. 5.2) vat de commissie dit (eveneens) op als bijzondere omstandigheden als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb. Het is aan bezwaarden om in voldoende mate aannemelijk te maken dat het door u gehanteerde beleid onevenredig is in verhouding tot het daarmee te dienen doel. De commissie is met u van mening dat hetgeen bezwaarden daartoe in het (aanvullend) bezwaar naar voren hebben gebracht onvoldoende is. De commissie heeft daarbij de mondelinge toelichting van de heer De Groot van de Omgevingsdienst in de hoorzitting ten aanzien van de door u bij evenementen gehanteerde geluidsnormen in aanmerking genomen. De commissie stelt vast dat het bestreden besluit door u is genomen met inachtneming van het door u terzake gevoerde beleid (Draaiboek evenementen met daarin het Handboek Milieuzorg (bijlage 6)) waarin de door de gemeente Amsterdam gehanteerde geluidsnormen zijn opgenomen. Het enkele gegeven dat andere gemeenten wel een dB(c) beleidsnorm hanteren impliceert niet dat u gehouden bent die norm (eveneens) te hanteren en deze te vertalen naar een monitoringsplicht voor een dB(c) gevelnorm.

De commissie is met u van mening dat de naar voren gebrachte (aanvullende) gronden van bezwaar geen concrete aanknopingspunten bevatten voor het oordeel dat het deskundigen-

advies van de Omgevingsdienst onzorgvuldig moet worden geacht. Eerdere aanvragen/ zienswijzen/bezwaren voor het evenement maken evenmin dat het aan dit bestreden besluit ten grondslag liggende advies van de Omgevingsdienst daardoor niet inzichtelijk en concludent geacht dient te worden. De commissie vindt daarvoor overigens ook steun in de voormelde uitspraak van de voorzieningenrechter van 29 mei 2015, r.o. 5.2., die daarin tevens heeft overwogen "dat er geen aanleiding bestaat verweerder op te dragen de verleende vergunning aan te vullen met een dB(c) norm".

De commissie is van oordeel dat er gelet op het bovenstaande overwegingen verder (ook) geen aanleiding bestaat om navolging te geven aan de stellingname dat u méér onderzoek had moeten doen naar de invloed van lage tonen op de overlastbeleving. Afgezien van het gegeven dat er geen verplichting bestaat tot toepassing van hoor- en wederhoor over de motivatie van de advisering van de Omgevingsdienst (al dan niet wegens tijdsdruk) is de commissie van oordeel dat het gegeven advies geen blijk geeft van enigerlei strijdigheid met het zorgvuldigheidsbeginsel.

De commissie is evenmin van oordeel dat u –mede gelet op de u toekomende (discretionaire) bevoegdheid gehouden was/bent om de door de Omgevingsdienst gedane aanbevelingen over te nemen. De commissie vindt daarvoor weliswaar steun in het Draaiboek evenementen waarin (pag. 18, regel) is gesteld dat u adviezen naast u kunt neerleggen maar dit laat onverlet dat u in uw beslissing op bezwaar dient te motiveren op grond waarvan u er in dit geval van afgezien heeft niet alle door de Omgevingsdienst gedane aanbevelingen in de vergunning op te nemen.

De commissie is gelet op het bovenstaande met u van oordeel dat de –door vergunninghouder te treffen- maatregelen ter voorkoming van geluidsoverlast voldoende duidelijk en concreet (in ieder geval voor vergunninghouder) in het bestreden besluit zijn genormeerd en daarom handhaafbaar zijn. De commissie is van oordeel dat de gevraagde evenementenvergunning niet op grond van artikel 2.43, aanhef en onder f, van de APV geweigerd behoefde te worden.

Ten overvloede merkt de commissie nog het volgende op. Ter zitting is namens u toegelicht dat er een nieuw evenementenbeleid komt. De commissie geeft u in overweging om bij de totstandkoming uitdrukkelijk aandacht te besteden aan de vraag in hoeverre het huidige beleid ter zake van lage tonen (dB(c)) actualisering behoeft.

Vergunningverlening te laat

De vergunning voor het bestreden besluit is verleend op 26 mei 2015. Het evenement heeft plaatsgevonden op 30 en 31 mei 2015. Bezwaarden vinden de vergunning te laat verleend.

Er wordt naar gestreefd een besluit op een aanvraag voor een evenementenvergunning zes weken voor het evenement te maken (Draaiboek Evenementen, pag. 18). In dit geval was de vergunning slechts enkele (5) dagen voor het evenement verleend. U heeft de redenen voor de laat afgifte aangegeven alsmede de redenen waarom het evenement niet gepubliceerd is op de kaart met aanvragen voor vergunningen voor evenementen. Hoewel er sprake is van een zeer korte tijdsperiode tussen verlening van de evenementenvergunning en het evenement is de commissie echter van mening dat de niet correcte naleving van de procedure bij de vergunning verlening niet tot nadeel bij de bezwaarden heeft geleid. De datum en de locatie van het evenement zijn op 25 februari 2015 bekend gepubliceerd op de gemeentelijke website (<https://www.amsterdam.nl/actueel/bekendmakingen>). Bezwaarden hadden daarmee in beginsel

voldoende tijd een zienswijze in te dienen of na vergunningverlening een voorlopige voorziening in te dienen bij de rechtbank. De heer Welp heeft daarvan ook gebruik gemaakt. De commissie hecht er aan toe te voegen dat de tijdsperiode in dit geval wel op gespannen voet staat met de streefdata zoals opgenomen in het draaiboek. Bijkomend gevolg van de late vergunningverlening is immers ook dat de publicatie daarvan eerst na het evenement heeft kunnen plaatsvinden.

Gelet op het vorenstaande kan het bezwaar – hoe begrijpelijk ook – om formele redenen evenwel niet gegrond worden geacht.

Overige bezwaren

De commissie stelt ten slotte vast dat in bezwaar ook bezwaren naar voren zijn gebracht die zien op de manier waarop gebruik gemaakt wordt van de verleende evenementenvergunning. Zo is naar voren is gebracht dat tijdens het evenement geuite (specifieke) klachten, niet in aanmerking zijn genomen dan wel niet zijn nagevolgd. Een bezwaarmaker stelt dat klachten/zienswijzen over eerdere en al dan niet laakbare gedragingen vanuit of over de organisatie door u niet in aanmerking zijn genomen. Ook is naar voren gebracht dat er tijdens het evenement geen sprake is geweest van adequate geluidsmetingen. De commissie stelt daarom vast dat in de vergunning voorschriften zijn opgenomen die er op gericht zijn om overlast van het gebruik maken van de vergunning te voorkomen. Wanneer bezwaarde overlast of klachten ervaart van de manier waarop de vergunning gebruik wordt gemaakt dan ligt het op haar weg om daarvan melding te maken bij de burgemeester. Het is dan aan de burgemeester om handhavend op te treden. De wijze van gebruik maken van de vergunning kan in deze bezwaarzaak niet aan de orde zijn anders dan dat bezwaarde(n) zou menen dat de voorschriften aan de vergunning gewijzigd zouden moeten worden. Nu daarvan echter niet is gebleken, kunnen deze argumenten naar het oordeel van de commissie in deze bezwaarzaak niet tot de conclusie leiden dat de vergunning op grond van het gestelde in artikel 2.43 van de APV geweigerd hoefde te worden.

Het vorenstaande laat echter onverlet dat (ook) de commissie van oordeel is dat u – zeker ook op het terrein van ervaren overlast naar aanleiding van evenementen – voor een adequate klachtenopvolging en -afhandeling dient zorg te dragen.

Conclusie

De op 26 mei 2015 verleende evenementenvergunning is niet onzorgvuldig tot stand gekomen. Wel dient de motivering te worden aangevuld met de overwegingen op grond waarvan u heeft besloten af te zien van het opnemen van de door de Omgevingsdienst gedane aanbevelingen.

Overweging ten overvloede

De commissie acht het van belang u te adviseren – zeker ook met het oog op de ontwikkeling van nieuw evenementenbeleid – na te gaan of er in het kader van een goede informatievoorziening mogelijkheden zijn om naast de (tijdelijke!) formele publicatie van aanvraag, zienswijzeprocedure, vergunningverlening, en –vanuit de vergunninghouder– bijvoorbeeld een bewonersbrief, in voorkomende gevallen mogelijk nog andere of aanvullende communicatie instrumenten kunnen worden benut. De commissie is van mening dat zeker bij terugkerende (middel)grote evenementen bijvoorbeeld door middel van een (telefoon)gesprek met zekere belanghebbenden kan worden gekomen tot een bredere afweging van bijvoorbeeld (on)mogelijke alternatieven c.q.

aanpassingen. De commissie is van mening dat daarmee in ieder geval kan worden getracht tot een breder draagvlak voor bepaalde keuzen te komen. De commissie begrijpt dat het investeren in deze instrumenten (proefondervindelijk) capaciteit en tijd kost maar is ervan overtuigd dat het gebruik van een goede communicatiestrategie waarbij meerdere instrumenten kunnen worden ingezet onder omstandigheden kan leiden tot een beter wederzijds begrip bij belanghebbenden en daarmee zelfs tot capaciteit- en tijdswinst.

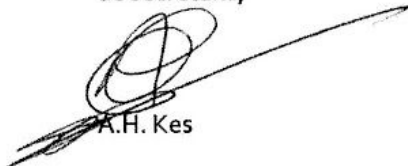
Advies van de commissie

Gelet op het voorgaande adviseert de commissie u:

1. De door bezwaarden ingediende bezwaarschriften ontvankelijk en ongegrond te verklaren onder aanvulling van de motivering op grond waarvan u heeft afgezien van het opnemen van alle door de Omgevingsdienst gedane aanbevelingen .
2. Het bestreden besluit van 26 mei 2015 in stand te laten.

De bezwaarschriftencommissie Nieuw-West,

de secretaris,

A.H. Kes

de voorzitter,

mw. mr. N. van den Brink